

SPOMNITE
SE
SLOVENSKE
BEGUNCEV
S KAKIM
DAROM!

AMERIŠKA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
NEWSPAPER

NO. 40

CLEVELAND 8, O., WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 26, 1947

LETO XLIX—VOL. XLIX

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

UMRL JE ANTE BEG. — 23. dec. je zapustil ta svet slovenski žurnalista Ante Beg. Bil je rojen pri sv. Florijanu blizu Rogaske Slatine l. 1870. Postal je učitelj, pa je kmalu pustil ta poklic in se posvetil novinarstvu. Kasneje je delal dolgo let kot organizator Ciril-Metodove družbe. Kot tak je posvetil mnogo časa študiju naših obmejnih vprašanj zlasti naši Koroški. Napisal je več stvari zlasti o koroškem šolstvu. Privatno se je ranjki Beg pečal s proučevanjem gob. Napisal je tudi knjigo "Naše gobe."

V BOLJŠE ŽIVLJENJE SE JE PRESELIL častiti gospod Valentin Jerše, dolgoletni kurat — ekspozit na Vrhpolju pri Moravčah. Doma je bil na Bledu.

TA SVET JE ZAPUSTIL tudi Alojzij Pegan, upokojeni notar v Radovljici. Pokopan je bil 24. decembra lani.

ODILO HANJŠEK, tudi Amerikancem dobro znani frančiškanski pater, je bil 16. januarja počeščen z napadom v "Slovenskem poroču". Ta piše o njem,

da sedaj po Koroškem hujša proti Titovi Jugoslaviji. Poprej, pravi list, pa je organiziral po Gorenjskem belogardiste. Oboje je seveda samo eno. In to je, da je bil Odilo Hanjšek delaven proti zmoti komunizma poprej, ko še ni bilo Titovine, in je sedaj, ko je zaslužila Slovenec v Jugoslaviji. Vsak duhovnik se mora boriti proti tej zmoti po svojem poklicu, eden na ta način, drugi na drugi, eden na bolj izpostavljenem mestu, drugi na manj. Borba pa je povsod ista in se ji nihče ne more izogniti.

ZANIMIVA OBLETNICA. — Letos januarja je poteklo 150 let, odkar je začel v Ljubljani izhajati prvi slovenski časopis. Ta list se je imenoval: "Ljubljanske novice." Prva številka je izšla 4. januarja 1797 v Ljubljani pri tiskarju Eggerju. List je izhajal ob sredah in sobotah. V štirih letih je zagledalo beli dan 285 števil. Številka je imela po 8 strani.

(Dolje na 3. strani)

Bevin dolži Trumana, da je pokvaril načrt za ureditev Palestine

Predsednik je zahteval, da se takoj pripravi 100.000 židov v Palestino

London. — Angleški zunanji minister Bevin je včeraj obdoli, predsednika Trumana, da je pokvaril vse načrte za mirno rešitev palestinskega vprašanja, ko je zahteval, da se takoj pripravi v Palestino 100.000 židov. To je Mr. Truman izjavil tekom volivne kampanje v kongres prošle leto.

Bevin je izjavil v parlamentu, da je še vedno prilika, da se reši vprašanje Palestine izven organizacije združenih narodov.

"Lanskega oktobra sem imel posvetovanje z Arabci in židi in vse je izgledalo lepo. Toda kaj se je zgodilo? Šel sem nazaj na pariško konferenco in drugi dan o polnoči mi je telefoniral ministrski predsednik, da je predsednik Zed. držav prišel na dan z izjavo, da je za to, da se takoj dovoli naseliti 100.000 židov v Palestino." je povedal Bevin pred parlamentom. Dogovori z Arabci in židi so bili s tem končani.

Zastopniki podjetja in obe uniji od Allis-Chalmers bodo zaslišani

Washington. — Delavski odsek poslanske zbornice je zaslišal uradnike Allis-Chalmers Mfg. Co. iz Milwaukee, kjer se vrši stavka že 10 mesecev. Uradniki so izjavili, da so voditelji unije, ki je na stavki, komunisti.

Ko je odbor zaslišal uradnike, je odglasoval, da pokliče na zaslišanje tudi unijo, local 248 CIO, da pove svojo stran. Nato bodo poklicali na zaslišanje še voditelje neodvisne unije, ki ima pri podjetju do polovice članov.

Podjetje je poslalo pred delavski odsek pet uradnikov, da priporočijo sprejetje kakih postav, ki bi preprečile v bodoče take vrste stavke. Stavka traja že in se sedaj vrši samo pri tovarni v West Allis, Wis.

JUGOSLAVIJA JE OBSODILA PINTARJA NA 20 LET JEČE

Belgrad. — Ivan Pintar, ameriški državljani doma iz Chicaga, ki je bil pred zagrebnim "ljudskim" sodiščem obsojen na smrt, je vložil pritožbo na najvišji tribunal v Beogradu, ki je zdaj smrtno obsodbo spremenil v ječo na 20 let prisilnega dela.

Pintar je bil spoznan krivim, da je vohunil za tujo vladu (Ameriko) in da je bil v zvezi z zarotniki, da se vrže sedanji režim v Jugoslaviji. Pintar je krivdo "priznal," kot jo vsak, ki pride v Jugoslavijo pred ljudsko sodišče.

22 železničarskih unij se bo skupno borilo za večjo plačo

Washington. — Glavni uradniki 22 železničarskih unij se bodo setali tukaj v četrtek, da se posvetujejo glede skupnega nastopa v borbi za dosego večjih plač delavcev. Te unije zastopajo do 1.500.000 železničarjev.

Za podobno borbo se je že prej združilo 9 mornariških unij, ki skušajo v skupnem nastopu doseči večji uspeh.

Med zastopniki železniških unij bosta navzoča tudi A. F. Whitney in Alvanley Johnston, prvi predsednik unije vlakovodij, drugi unije strojevodij. Ta dva sta lansko leto vodila stavko svojih članov, ki je trajala samo 48 ur.

Medtem, ko bodo unije železničarjev zahtevale večjo plačo in ugodnejše delovne razmere, bodo zahtevale unije železniških uradnikov in delavcev samo večjo plačo.

Pintarju so spregledali smrtno kazn

Belgrad. — Jugoslovanski vladni prezidij je spregledal smrtno kazn Ivanu Pintarju ameriškega državljanu, rodom iz Chicaga. Ljudsko sodišče ga je bilo obsodilo v smrt, češ, da je vohunil v Jugoslavijo za Ameriko. Poročilo ne pove, kakšno kazn mu je zdaj prezidij določil.

NAM JE TUKAJ DOBRO. KATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI MO NA BEGUNCE

Senatni odsek je glasoval za višjo najemnino

Za 10% naj se zviša in vladna kontrola naj neha z 31. decembrom 1947

Washington. — Senatni bančni pododsek je odobril predlog, da naj bi se zvišala najemnina za 10% in da naj obdrži vlada kontrola nad najemnino do 31. decembra 1947.

Teh 10% zvišanja bi bilo nad najemnino, ki je bila v veljavi lanskega 31. decembra.

Predlog bo pripravljen za celoten odsek v teku enega tedna.

Predlog dalje govori, da se od vzame vsaka kontrola nad hotelskimi sobami. Vsaka kontrola nad najemnino, ki znaša več kot \$225 na mesec, bi se nehala. Odsek je mnenja, da kdor lahko plača tako najemnino, ne potrebuje nobene protekcije.

Ako se sporazumeta lastnik hiše in najemnik, se lahko dovoli tudi višja najemnina kot 10%, če je to potrebno za izboljšanje stanovanj.

Ta predlog bi stopil z vsemi točkami v veljavo na prvi dan nastopnega meseca, ko bi bil v kongresu sprejet.

Jugoslavija ni na listi za religiozno pomoč iz Zed. držav

Washington. — Državni podtajnik Clayton je povedal včeraj kongresu, da bo vlada v bodoče vse bolj "trda" pri razdeljevanju pomoči evropskim narodom in sicer tako, da bo morda mnogo dežel, ki pod takimi pogoji ne bodo hotele vzeti ameriške pomoči.

Clayton je to izjavil, ko so ga člani tujezemskega odseka poslanske zbornice vprašali, če je kakšna garancija, da se bo ameriška pomoč pošteno delila v deželah, ki so pod ruskim vplivom.

Clayton ni omenil, katere dežele morda ne bi vzele ameriške pomoči, če bi bile nadzorovane pri razdeljevanju. Rekel pa je, da so na listi za ameriško pomoč: Avstrija, Grčija, Ogrska, Italija, Poljska in Kitajska. Na listi pa ni Jugoslavije in Bele Rusije. Od kongresa se zahteva za ta relief \$350.000.000, zato je odsek hotel slišati, kako bo vlada to pomoč delila.

Anglija bi prodala vse kolonije Ameriki

London. — Norman Smith je v parlamentu predlagal, da bi odstopila Anglija vse svoje kolonije ob zapadnem ameriškem obrežju Zed. državam, ki bi dale za to denar in razne potreščine. Vladni krogi niso na to še nič komentirali.

SENATOR TAFT BO GOTOVO KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA

Včeraj se je mudil v Clevelandu ohijski senator Robert A. Taft. Časnikarji, ki so ga intervjuvali, trdijo, da so posneli iz senatorjevih besed, da bo drugo leto gotovo kandidat za predsedniško nominacijo republikanske stranke.

O tem da bo prišel v javnost z izjavo enkrat po juliju. Senator tudi pričakuje, da ga bo pri tem podpiral ohijski senator John W. Bricker, bivši guverner, ki se tudi ne bi branil predsedniške nominacije. (Seveda, veliko je politikanih...)

DVA 16 LET STARA PROSITA MILOSTI PRED SODNIJO

Youngstown O. — Pred tremi sodniki se vrši obravnava proti dvema morilecema, stara po 16 let, ki sta na 13. januarja ustrelila potovalnega agenta Williama Spietha. Ustrelila sta ga, ker jima ni pustil vzeti njegovega avta.

V sodno dvorano je hotelo do 300 ljudi, dasi je prostora samo za 88. Šerif in deputiji so morali ljudi s silo odvracati od napolnjene dvorane. Vse je hotelo videti mlada morilca, oba učenca tukajšnje višje šole in sinova premožnih staršev.

Potom odvetnikov sta priznala krivdo, toda prosila sta sodnike milosti. Prosekutor Ambrose se ni povedal, če bo zahteval za mlada zločince smrtno kazn.

Moskva je zalo, da Zed. države vzamejo otoke na Pacifiku

Amerika naj bi dobila mandat nad vsemi otoki, ki so bili vzeti Japoncem

Washington. — Državni tajnik Marshall je včeraj povedal, da je dala Rusija svoje uradno privoljenje, da dobe Zed. države varstvo ali mandat nad vsemi otoki na Pacifiku, ki so bili vzeti Japoncem v zadnji vojni.

Te otoke, 623 po številu, naj bi izročila Ameriki v varstvo organizacija združenih narodov, naroča Rusija, ki je poslala tozadevno vest iz Moskve.

Ruska vlada izjavlja, da je po vsem pravico da dobi Amerika kontrolo nad temi otoki, ker so bili iztrgani iz rok Japoncem po ameriški bojni sili, ki je v tamošnji bojni kampanji žrtvovala več, kot katera druga država.

Zed. države so napravile tozadevno ponudbo na združene narode zadnji teden in dozdaj je odgovorila na to edina Rusija. Avstralijska in Anglijska predlagali, naj se s tem počaka, da bo prej pripravljena mirovna pogodba z Japoncem.

Ko so vprašali tajnika Marshalla, če Rusija za to dovoljenje zahteva kaj posebnega zase, ni nič odgovoril.

Mirovna pogodba za Nemčijo ne bo še kmalu pripravljena za podpis

London. — Ameriški uradniki, ki pripravljajo vse potrebno za mirovne pogodbe za Avstrijo in Nemčijo pravijo, da pogodba za Nemčijo ne bo še tako kmalu pripravljena za podpis. Ministri Velike četvorke, ki se bodo zbrali drugi mesec v Moskvi ne bodo mogli izgotoviti pogodbe za Nemčijo.

Ministri bodo lahko veseli, trdijo ameriški uradniki, če bodo drugi mesec imeli v redu pogodbo za Avstrijo. Kadar bodo ministri v Moskvi izgotovili pogodbo za Avstrijo, bodo najbrže zopet poverili svojim deputijem nalogo, naj gredo na delo za pripravo mirovne pogodbe za Nemčijo.

Deputiji v Londonu se niso mogli sporazumeti v tem, če naj Avstrija odškoduje tiste državljane združenih narodov, katerih posestva so bila poškodovana, uničena ali zaplenjena tekom vojne.

AMERIŠKA DOMOVINA ZBERA PRISPEVKE ZA BEGUNCE

Sveče za razsvetljavo. — Anglija je tako prizadela vsled hude zime, da je morala ustaviti industriji vso elektriko radi pomanjkanja premoga. Slika nam kaže uradnike, ki delajo pri svečah, ker je električna razsvetljava ustavljena, da se tako hrani na kurivu. Tudi hišam in trgovinam je zaprta elektrika po 5 ur na dan.

PRAŠIČI NISO BILI ŽE 70 LET TAKO DRAGI TUKAJ

V Clevelandu so plačevali včeraj živa prašiča po \$25.50 za 100 funtov. To je rekord za zadnjih 70 let. Toda klavnice niso bile nič kaj pri volji plačevati tako visoko ceno, boječ se, da publika ne bo hotela kupovati svinjine po taki ceni.

V Chicagu so bili pa še dražji. Tam so jih plačevale klavnice vse od \$27.75 do \$30 za 100 funtov.

Rusi so zastoj ponujali lepo plačo nemškemu iznajditelju

Goettingen, Nemčija. — Dr. Werner Heisenberg, eden prvih nemških znanstvenikov v atomski sili, je povedal, da je Rusija ponudila 6.000 rubljev mesečne plače vsakemu nemškemu ekspertu v atomski vedi, ki bi hotel v tem pomagati ruski vladi.

Dr. Heisenberg je rekel, da kolikor je znanega, so samo trije Nemci to ponudbo sprejeli. "Jaz sem pa lepo ponudbo odklonil," je rekel dr. Heisenberg, "ker hočem živeti v Nemčiji. Za nikogar nečem raziskovati bomb, niti nikomur pomagati pri izdelovanju istih."

Od nemških profesorjev, ki so sprejeli ponudbo od Rusije in se danes nahajajo nekje v Sovjetski Uniji, so: profesor Gustav Hertz, dr. Robert Doepel in dr. Ludwig Bevilogus, vsi trije strokovnjaki pri raziskovanju atomske sile.

V TELEFONSKI HIŠICI SE JE MLAD MOŠKI RAZSTRELIL Z DINAMITOM

Washington. — V neki restavraciji v tem mestu je stopil v telefonsko hišico v ozadju prostora mlad moški, držeč v roki v papir zavrt zavojček. Slišali so ga, kako je poklical neko številko in govoril v telefon. Trenutno z njim je pa strahovita razstrelba stresla poslopje, raztrgala telefonsko hišico, raztrgala moškega na drobne kosce, kateri so frčali skozi razbito okno na

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest—

Družina Frank in Lillian Ma-lečkar je dobila zadnji teden krepkega sinkota prvorojenca. Mlada mamica in dete se dobro počutita v St. Ann bolnišnici. Materino deklisko ime je bilo Lillian Gliha. Prijateljice jo lahko obiščejo v soboto ali nedeljo na 5605 Bonna Ave. Cestitke!

Na dopustu—

Z otoka Guam je dospel na dopust John F. Zaman, AMM 2/C in scier za 50 dni. Ko bo potekel dopust bo odšel nazaj v službo v San Diego, Cal. Pri mornarici služi že 5 let. John je sin poznane družine Mr. in Mrs. John Zaman iz 486 E. 149. St.

Iskrene čestitke—

Misijskar p. Ciril Šircelj praznuje danes svoj rojstni dan. Zadnji teden sta vodila s patrom Medicem slovenski misijon pri sv. Vidu, p. Ciril pomaga ta teden še pri angleškem misijonu. Prijazni p. Šircelj je sin poznane slovenske družine Mr. in Mrs. Anton Šircelj iz Sheboygan, Wisconsin. Ob njegovem rojstnem dnevu mu izrekamo iskrene čestitke s željo, da bi še dolgo, dolgo slišali njegovo ognjvito besedo v vinogradu Gospodovem.

Pozdrav iz Floride—

Mrs. Louise Križman, soproga Emery Križmana od "Emery's Bar", 961 Addison Rd. pošilja clevelandskim znancem najlepše pozdrave iz tople Floride. Peljala se je doli z avtom in pravi, da je imela vseskozi lepo in zanimivo vožnjo. Malo smo nevoščljivi, malo pa ne.

Seja v Euclidu—

Odbor "stoterih" bo imel v petek zvečer po pobožnosti važno sejo v cerkveni dvorani sv. Kristine. Naj gotovo pridejo vsi člani in tudi drugi, ki jim je usoda brezdomcev pri srcu. Vsak je dobrodošel!

Zaroka—

Poznana Mr. in Mrs. Louis Oswald, ki vodita grocerijo in mesnico na 17205 Grovewood Ave. naznanjata, da se je zadnja sobota zaročila njiju hčerka Wilma z Mr. Elmerjem Japel, sinom Mr. in Mrs. Michael Japel iz 1214 E. 172. St. Zaroka je bila ravno na dan 22-letnice poroke Mr. in Mrs. Oswald. Zenin je služil pri ameriški mornarici na Havajih in je bil lanskega julija častno odpuščen.

Pismo ima pri nas—

Dolšak Vinko, doma iz Domžal; piše mu Vinko Levstik iz Italije.

Lokar pravi, naj gre država iz žganjarskega businessa

John E. Lokar, ki je bil tajnik pri guvernerju Lauschetu je rekel, da naj gre država iz žganjarskega businessa, če hočemo odpraviti nerednosti, ki se vrše pri oddelku za žganje.

Lokar je rekel, da položaj, ki je danes pri državnem oddelku za žganje, je bil za časa Lauschetove administracije, da je bil tudi pred njo in da bo vedno, dokler bo država kupovala in prodajala žganje.

Izjavil je tudi, da je pripravljen vsak čas pričati pred senatnim preiskovalnim odsekom in odgovoriti na vsa stavljenja vprašanja o poslovanju državnega oddelka za žganja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razmahalcih; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th, 1935, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 40 Wed., Feb. 26, 1947

Vedeti moramo, komu bomo pomagali

Zdaj, ko bo UNRRA končala s svojo akcijo, ne bo še konec potreb raznim evropskim deželam. Računajo, da bo treba dati do konca leta za najmanj \$583,000,000 samo šestim evropskim deželam, da se ljudi reši pred lakoto.

Največ pomoči, seveda, pričakujejo od Amerike. Ta ošabna, kapitalistična, nazadnjaška in kaj še vse, Amerika, mora zopet seči v žep in pomagati. Dežele, ki bodo še nadalje odvisne od naše pomoči so: Avstrija, Grčija, Italija, Poljska, Jugoslavija in Ogrska.

Ameriška vlada se je že izrekla, da bo pomagala Italiji, Grčiji in Avstriji bodisi z direktno pomočjo, ali pa s krediti, s katerimi si bodo nakupile tukaj potrebščin. Sicer je pa vseeno, direktna pomoč ali pa krediti, ker koncem konca bo morala Amerika itak vse odpisati.

Vprašanje pa bo, kako bodo in če bodo Zed. države pomagale Jugoslaviji, Poljski in Ogrski. Te dežele so, kot vemo, v ruski sferi vpliva, ali boljše rečeno: sovjetske lutke. Z gotovostjo se lahko pričakuje, da se bodo tudi te sovjetske lutke obrnile za pomoč v Ameriko zdaj na pomlad, ko bo pritisnila prava lakota. Človek bi rekel, da bi take prošnje odbil ter jim prijazno svetoval, naj se obrnejo za pomoč v Moskvo, katero itak ubogajo in poslušajo v vseh ozirih.

Toda ni verjetno, da bi ameriška vlada take prošnje zavrgla, ker se ravna po geslu, da naj narod ne trpi zaradi politike njih vlad; narod naj ne strada in naj ne bo kaznovan, tudi če so vlade direktno proti Zed. državam. Mi mislimo, da je zadržanje ameriške vlade v tem ozirju popolnoma pravilno, ko razlaga in udejstvuje človekoljubje proti politiki. Bilo bi proti volji dobrega ameriškega naroda, da bi držal križem roke in gledal, kako narodi umirajo od glada. Amerikane je znan, da je dobrega in usmiljenega srca in tudi tukaj se bo pokazal.

Toda, če hočemo, da bo pomoč iz Amerike res kaj zalegla, se ne smemo ravnati po reku: naj ne ve levica kaj dela desnica. V navadnih slučajih je to že lepo in krščansko toda kadar imamo pa opraviti z vladami kakor je na primer v Jugoslaviji, morata pa obe roki vedeti in natančno vedeti, kdo bo dobil našo pomoč. Imeli smo dobro šolo z UNRRA zlasti v Jugoslaviji, kjer je šlo za pol milijarde dolarjev naše pomoči — ne ubogemu narodu v usta — ampak za sito in dobro krmljeno armado.

Prav je in na mestu, da pomagamo in da bomo pomagali. Ampak razdeljevanje te pomoči naj nadzirajo ameriški uradniki, ki ne bodo pokorni kakemu ruskemu polkovniku, kot je bil slučaj UNRRA v Jugoslaviji. Tam niso imeli ameriški uradniki absolutno nobene besede pri razdeljevanju ameriške pomoči. Če je hotel kateri kaj več vedeti kam gre vsa stvar, je bil takoj poslan domov v Ameriko.

Vsak, ki je potreben pomoči, naj jo dobi. Vsakemu damo, saj lahko damo. Ampak to se mora razdeljevati pod strogo kontrolo ameriških uradnikov, da je ne bodo dobili samo taki, ki so s Titovim režimom, ampak samo taki, ki so v resnici pomoči potrebni. Mi radi damo kruha lačnim, ne bomo pa dajali naših dolarjev za oboroževanje kakšne Ttove armade, ki bi nazadnje obrnila orožje proti nam.

Amerikanci nismo in ne bomo nikoli pozabili, kako nam je bil hvaležen Tito za pomoč, ki jo je dobival tekom vojne od Amerike. Vemo, kako so ameriški letalci tvegali svoje življenje, ko so pristajali v jugoslovanskih gorah in prinášali Titovi armadi municijo in potrebščine. S končano vojno Amerika ni nehala pomagati Jugoslaviji, kot smo zgorej omenili.

In vemo tudi, kako se je Tito izkazal hvaležnega Zed. državam. Ukazal je streljati na neoborožene ameriške letalce, ki so slučajno zašli nad jugoslovansko ozemlje v slabem vremenu. Ta čin jugoslovanskega režima bo ostal kot črn madež na veke v zgodovini.

Tega, kar je storil Tito, pa niso krivi sestradani jugoslovanski narodi, ki morajo vzdrževati 800,000 mož močno armado, pa zraven še dajati denar in žito albanskim arnavtom Tito jim drži bajonet na prsih in jim ukazuje: daj ali pa... In naš kmet daje, pa umira od lakote. Temu moramo pomagati, ker narod ni kriv, da ima tako vladu, ampak je delno kriva tudi naša Amerika. To mora popraviti, zaenkrat s kruhom in obleko, da ostane narod pri življenju, da bo lahko nekega dne strl verige...

Mi smo resili Jugoslavijo nacistov in fašistov, pa smo ji dali na vrat agente iz Moskve, kakor smo dali Poljski Beirut in Franciji Torea. Rešili smo Jugoslavijo enega, totalitarizma, pa ji takoj vsilili drugega. Ljudje doma pravijo, da je sedanji hujši od prejšnjega.

Sveta dolžnost Amerike je, da popravi storjeno krivico Jugoslovanom, Poljakom in drugim. Res je, da nismo tega namenoma storili. Bili smo pa žrtve spratne diplomacije komunistov in svoje lastne lahkovernosti. Mi smo šli v boj s čistimi in nesebičnimi nameni, dočim so nas drugi poštno izgrali. No, svet še stoji, stari Bog še živi in storjeno zlo se še lahko popravi. In Amerika bo krivico popravila, to vemo.

BESEDA IZ NARODA**Razno iz La Salle**

La Salle, Ill. — Že v zadnjem dopisu v januarju mesecu sem zapisal in isto ponovim danes ter sporočam širši javnosti, da pri nas list za listom pada. Tako je 15. februarja za vedno zatislil svoje oči naš norodno zavedni rojak John Novak. Bolehal je več mesecev in ob smrti je bil star 63 let.

Da, marsikateri je John Novak dobro poznal po njegovih dobrih delih, ki jih je vršil v tem kraju za naš slovenski narod. Marsikateremu in marsikateri je pokojni pomagal do državljskih pravic in nešteti bil on priča, ko so postali ameriški državljani. Za te njegov delo mu je vsak gotovo hvaležen. On je bil tudi eden prvih, ki je pričel delovati nato, da se je tukaj ustanovilo samostojno društvo Edinosti, ki še danes obstoji; on je bil tudi prvi predsednik tega društva.

Za tem pa se je lotil dela in podzval med Slovenci akcije, da se je kupilo zemljo in tam postavilo leta 1916 lep slovenski narodni dom. Kdo drugi kot pokojni John Novak je bil tisti, ki je bodril rojake in deževal na to, da danes stoji ta lepa, stavba doli na prvi cesti. To bo za vedno zapisano v zgodovini, da je v La Salle nekoč živel zaveden Slovenec, ki je vzpodbujal svoje rojake, da so darovali svoj denar in postavili tako lep Dom.

Kakor že omenjeno, pokojni John Novak, je storil veliko dobrega vsakemu, ki je potreboval njegove pomoči. Zato pa naj mu bo ohranjen časten spomin med nami. Da, 17. februarja so se mu rojaki izkazali hvaležno pri pogrebu in ko je ležal na mrtvaškem odru v Charles Shinkusa pogrebni zavodu, so mu nanesli veliko število krasnih vencev. Prav tako so se v velikem številu udeležili sv. maše in pogreba. Pogrebno sv. mašo in cerkevne pogrebne obrede je opravil naš domač g. župnik Rev. Kasović v cerkvi sv. Vincenca.

Pokojni zapuška sinove in hčere, v starem kraju pa brata Antona Novak v Radečah, pri Zidanem mostu; tu v Ameriki zapuška sestre: Mrs. Julija Kosem, Mrs. Mary Maravla, Mrs. Tonko Mladko ter brata Joe Novaka v Peru, Ill., in bratranca Frank Kremžarja v Springfield, Ill. Vsem naše globoko sožalje. Naj pokojni v miru počiva.

Dragi mi Slovenci! Dne 1. aprila bomo imeli volitve, ki jih imenujemo La Salle Township Election. Naš prijatelj

in rojak Mr. Matt Vogrich se vam priporoča, da ga izvolite. On je že marsikateremu rojaku pomagal in zato se mu izkaži-mohvaležni in mu pri volitvah 1. aprila dajmo svoj glas. Torej ta dan vsi Slovenci na plan in volite za Matt Vogricha. S tem boste storili svojo državljansko in narodno dolžnost in Matt vas ne bo pozabil.

Ravno tako bomo imeli volitve tudi 15. aprila za mesto. Kakor mi je znano imate v 3. wardi tri kandidate. Poznate jih vsi. Dajte jim svoj glas, kajti fantje so vsi sposobni, zato pa le pojdite vsi na volišče ta dan in pomagajte jim s svojim glasom. Ne bom vam nič priporočal ali diktilal, katerega volite. To odločite po svoji najboljši razsodnosti za aldermana.

Kolikor mi je znano in sem izvedel od zastopnic podružnice št. 24 SZZ bodo imele od 22. do 23. marca tukaj veliko prireditve s kegljanjem doli na prvi cesti, to je na Paloe Bowl-ing kegljišču pri Mr. Lou Leonu. Zato vam sem kegljačjem kliče-mo: DOBODOŠLE! in pozdravljene sestre SZZ v La Salleu. Upamo, da se boste imele prav dobro in da bodo oni lešeni vojaki padali kot za stavo...

Vsem čitateljem tega lista najlepši pozdrav. Vaš poročevalec.

An'on Strukel, zastop.

Za društvo Najsv. Imena

Cleveland (Collinwood), O. — Članom društva Najsv. Imena fare Marije Vnebovzete tem potom naznanjam, da bomo imeli skupno sv. obhajilo v nedeljo 2. marca pri osmi maši, kot ponavadi. Zbiramo se pod cerkvijo ob 7:45 in potem skupno odkorakamo v cerkev. Člani, prinesite svoje regalije s seboj. In zapomnite si to, da pridete vsi! Pridružite pa se tudi ostali moške in fantje, čeprav niste člani tega društva.

Vsem vam je znano, da mora vsak katoličan vsaj enkrat na leto k spovedi in prejeti sve-te zakramente. Če tega ne storijo, ni noben katoličan! In kot tak tudi ne more pričakovati, da bi bil pokopan s cerkvenimi obredi, če ga doleti nesreča, da niti na zadnjo uro umrje brez duhovnika. Vemo, da bomo morali umreti, a tega pa ne vemo, kdaj, kje in kako. Zato pa bodimo vselej pripravljeni na to zadnjo uro, da kadar pride, nas dobi pripravljene za večnost. Zato imamo člani društva Najsv. Imena dolžnost, da nedeljo, da vsak opravi svojo velikonočno dolžnost.

li. V svojem poskusu je prišel tako daleč, da so pinaci res rasi v škričljah, ampak tega pa ni mogel pogruntati, da bi bili pinaci osoljeni; osoljeni so bili samo škričljaji. Rekel pa je, da ne bo prej nehal, da bo tudi to izpopolnil. Ampak, prosim pa vas, naj to ostane med nami, ker ta patent ni, da bi se o njem javno govorilo. Saj veste, lahko bi dejajo kdo izvolil in naš gospod Bernard bi bil ob slavo.

"Vidite, tamle, gori na tisti skali je imel p. Bernard pa mlin na veter. Nekateri so mu nagajali, da je to samo za odganjanje vran in vraničev od zelenjadnega vrta, on je pa trdil, da bo sčasoma napravil tam turbino, ki bo dajala elektriko za vse naše posestvo. Kdaj bo začel s tistim delom, ne vem.

"Podjeten pa je, p. Bernard," sem ga pohvalil.

"Podjeten in priden kot ne vem kaj," je priznal naš g. vodnik. "Veste, potem, ko je izkopaval ves ta obširni prostor za Blejsko jezero, je začel riniti iz

Kristus nam kliče: Pridite k meni otroci in jaz vas bom poživil. — Da pri sv. krstu smo postali otroci božji in našega vsemogočnega Očeta v nebesih moramo ubogati, da nas ne bo on kaznoval na sodnji dan. Bodimo pripravljeni in ne bo se nam treba bati jeze božje. Pozdrav vsem članom društva Najsv. Imena.

Joseph Hochevar, preds.

Sodimo pošteno

Cleveland, O. — Manever poročevalcev Cleveland Press o razkritju takozvane korupcije z izdajo likerskih licenc pod Lauschevoto administracijo se je popolnoma izjalovil. Novic in senzacij lačni "reportarčki" so iz grma podili slona, uspeh, — spodili so miško, ki jim je v posmeh razsodne javnosti rožičke kazala.

Torej zadnje dneve Lauschevoto guvernerske administracije je bilo izdanih več klubovih likerskih licenc, ki ne štejejo v kvoto onih licenc, ki se izdajajo za redne in javne gostilne. No, "And So What?" Država je radi tega dobila v blagajno lepe tisočake in zato ne bo na svetu niti enega več ali manj žganje-pivca. Če je dotični, ki je licence iskal v ta namen najel advokata, je njegova zadeva, ker ga je tudi sam plačal. Država je imela od tega le dobiček — in država smo mi, ki v njej živimo. Da bi jaz imel tozadevno moč odločati, ki je tudi vsakomur likersko licenco, kateri bi zanj prosil, ker s tem bi koristil državi in nikomur škodoval. Kakor imamo kompeticijo v gorarji, manufakturni trgovini in v drugi obrti, ne vidim, čemu je ne bi imeli v prodaji žganja, vina in piva, ki je tudi svojevrsna trgovina. Čemu restrikcije, če se na vsakem vogalu s kričočo reklamo prodajajo opojne pijače? Čemu ščititi samo ene in drugim odrekati pravico do svobodnega trgovanja? Ali odstraniti vse, ali dati vsem enako pravico, da se poslužijo enakih prilik. Kdor ne bo mogel izhajati, bo že sam vrata zaprl, kdor pa bo dobro izhajal, privoščimo mu srečo in zadovoljstvo bo vsestransko.

Ozrimo se samo nekaj let nazaj v ono dobo prohibicije, ko se ni izdajalo likerskih licenc in ko se je opojna pijača nepostavno prodajala vse poprej kakor v zadržih in primernih prostorih. Koliko zla in gorja je bilo v družinskem življenju da ne omenjam škodljive, celo strupene doma fabricirane pijače. Če je danes več pijančevanja kot bi ga smelo biti, je večino tega greha pripisati nekdanji prohibiciji in nje posledicam. V Washingtonu in z malo izjemo tudi v Columbusu so ves ta čas republikanci jahali vladnega konja. Veneč teh časov si lahko vtaknejo za kloboč.

Kdor je objektivno opazoval

umazano gonjo proti Lauschevoti guvernerski administraciji, mu je bilo prozorno, da so naspramki uporabili to gonjo zgolj radi tega, ker je bila Lauschevota administracija uspešna in postena in ker so demokratski pristasi dobili likerske licence, katere so bile republikanskim strankarjem namenjene. Vodilni republikanci si svojijo monopol, da le edino oni smejo izdajati "pod gotovimi pogoji" to, kar je v zvezi z dajatvami. O ja, saj so nam še živo v spominu mali in večji škandali v njih administraciji. Spomnimo se samo na prejšnjega republikanskega okrajnega blagajnika in na odkritja njegovega poslovanja, pa nam bo takoj jasno, čemu suhe sline pri likerskem departmentu.

Poročevalci Cleveland Pressa uvidevajo, da so ga pri izdaji licenc pošteno polomili, so se zato spravili na preiskavo, kako se je žganje kupovalo in kakšne kvalitete je bilo. Spravili so se v laboratorij, v katerem se žganje po kakovosti preizkuša. Prvo jim ni bilo prav, da se ga je toliko kupilo (seveda od demokrata in J. E. Lokarjevega prijatelja) med tem, ko jih ni nič brigalo, da so poprej teden za tednom pred državnimi trgovinami za likerje stale dolge vrste onih, ki so želeli žganje kupiti. Seveda tudi tistikar so imeli ti poročevalci nad temi vrstami svoje veselje in jih opisovali in pozivali administracijo v Columbusu, naj tem "revčkom" preskrbi več pijače. Videli smo v teh časopisih objavljene slike, kako so dva bloka daleč stale vrste "revčkov" kupcev. Danes je obratno, potrebna jim je senzacija zato so pustili in pozabili na "revčke" in se skupali na one, ki so tem odpomogli. Kje je tukaj logika? Ali res pismouki pri Cleveland Pressu mislijo, da smo sami bedaki, ali že več ne vedo, kaj so večerj pisali?

Če bi "salonariji" smeli govoriti, bi lahko povedali lepe stvari, ki so se godile pod Brickerjevo administracijo glede žganja. Cvetoelo je veržništvo (Black Market) radi malomarnosti administracije, ker ni naba-vila dovolj likerjev ob času, ko jih je bilo veliko na trgu. Država je s tem izgubila milijone v davkih. Žganje, ki je originalno stalo \$32.00 v državni trgovini se je prodajalo na črnem trgu po \$50.00 do \$60.00 zaboč. Na stotisoče zabočev se ga je vtihotaplo in pripelajalo iz drugih držav po visokih cenah in le del tega je bilo, po državi obdavenega pred prodajo. Tudi tukaj so milijoni davkov zleteli v zrak v škodo države. Komaj par let je od tega, ko smo čitali, da je neka državna trgovina v slovenskem naselju dajala svojim prijateljem žganje pri zadnjih vratih in takrat še ni bil Lausche guverner države Ohio.

Poglejmo pa Lauschevoto administracijo, ali je država radi malomarnosti ali radi netočnosti

izgubila samo cent davka, ki je državi pripadal? Ne, nasprotno, z preskrbo dovoljne količine žganja je država zaslužila težke milijone, ker so gostilničarji kupovali žganje ne več na črnem trgu, ampak v državni trgovini, kjer je bilo skoro polovico ceneje in država je dobila svoje v državnem in prodajnem davku. — Med tem ko je Brickerjeva administracija indirektno odpirala pot za Black Market, ga je Lauschevota administracija z nakupom zadostne količine žganja uničila in dovedla državni monopol tja, kamor je spadal.

Moje mnenje je, da leta 1948 naj Lausche ponovno kandidira za guvernerja države, ker je njegov rekord tako čist, kot mogoče nobenega guvernerja pred njim v Columbusu. V bodoče bo narod zopet spregovoril njemu v korist.

Joško Penko,
član Slov. demokratskega kluba v Euclidu, O.

Krivica

(Ivan Cankar)

"Tisto jesen se mi je prikratk razodela nasilnost krivice. V poznejšem svojem življenju sem nekoč poslušal ubijalca, ko je stal pred sočniki. Izpovedal se je čisto mirno in brez strahu. Ni tajil niti z besedo, da je ubil človeka. Nenadoma ga je vprašal sodnik: eden, kam da so izginile tiste tri kro-ne, ki jih je imel mrtvi siromak v telovniku, kakor je povedal krčmar. Takrat je ubijalec zardel in obraz in je vzkipel: "Kakšne grone? Jaz ne vem nič o teh kronah!"

Sodnik ni odnehal: "Ko je bil že ubit, jih ni mogel več zapiti; na onj svet pa jih tudi ni vzel s seboj!" Tedaj se je zgodilo nekaj zelo čudnega: ubijalec, ki je bil povedal z mirno vestjo, da je ubil krščenega človeka, je ob tistih treh kronah popolnoma podvil, zgrabil je stoli ter ga zasmejal z vso silo med sočnike, da so se bledi poskrili pod mizo, treščil je obdava paznika ob tla ter kričal, rogovilil in lomastil tako neznansko, da so ga morali navsezadnje mukoma ukle-niti in povezati. Delal je očito no krivico in se je očito izpovedal; krivice delati si ni dal.

Kaj je krivica, kaj pravica?

(Fr. Detela)

Kaj je pravica, kaj krivica? O tem si dva človeka nista enih misli. Kar komu ne uga-ja, to se mu zdi krivično in s pravico je ravno narobe. Sodba je jako težavna, kadar se tiče nas samih.

Resnicoljub.

— Povprečna vporaba gazolina za osebne avtomobile se je od leta 1920 do danes podvojila.

gajnik. "Ako bomo še nekaj časa stali tukaj ob jezeru, bomo morda res kaj pogruntali, kakor prihajajo na dan razni predlogi in nasveti."

Vidite, povsod imamo smolo, kamor se vtaknem. Tako pripraven nasvet, pa ga niti uveljaviti ne morem. Ko bi mi vsaj kdo ugovarjal, da bi prišlo do kake debate. Pa so ga kar lepo na mizo položili, kakor pri kakem društvu predlog za piknik ali izredno naklado, kar je že oboje iz mode.

Potem smo si ogledali še mi-čno duplino Lurške Gospe, dalje razne prisposode, kakor posnetek rojstne hiše škofa Friderika Barage, njegove prve cerkve v Ameriki in drugo. Kateri umetnik jih je delal, ne vem, je pa res mojstrsko delo. Samo pri hiši škofa Barage bo treba popraviti stopnice pred hišo in eno polkno na levi strani je izgubilo en pant. Eno tistih hišic bi bil jaz rad vzel in nesel domov našemu majemu, ki bo doma imel p. šircej je rekel, da to ne gre "od hiše."

Jaz sem si pa mislil sam pri sebi: bi že vdel, če bi šlo ali ne, samo da bi mogel hišico stisniti pod pazduho, ko bi nihče ne pazil name. Eno sem si ogledoval, pa sem dognal, da je ne bi spravljal pod rekelc. Opustil sem torej prijetno misel na podjetno tatvino in šel za drugimi nazaj k našemu Buicku, ki nas je že tako nepotrpežljivo čakal.

Lepo smo se zahvalili vjudnemu p. šircej, ki je res pravi slovenski fant, iz Sheboygana doma, ki nam je vse tako prijazno razkazal. Hotel nas je pridržati za kosilo, pa sem bil samo jaz, ki sem predlog takoj močno podprl. Ostala ekspedicija je pa rekla zapik in soglasno odobrila sklep, da bomo popoldne južnili v Milwaukeeju. Samo če bomo res, sem se vdal, zasedli smo Buick in krenili po hriček doli na glavno cesto — proti Milwaukeeju. Da bi je kosila ne zamudili, sem si mislil in ker mi je naša odlična družba poverila čast, da sem komandiral Buick, sem ga naluštal, da je kar letel po širokih bulevarjih proti severu,

ČE VERJAMETE**AL' PA NE**

Prijazni p. šircej nam je po-tem pokazal še polje, kjer je bil absolutni gospodar, pa tudi edini delavec pridni p. Bernard. Da je pridela tam vse, kar si je sre- poželi: krompir, repo, fižol, solato, peso, kolerabo, pa kaj še vse.

"Nekega dne nam je celo po-vedal, da bo začel pridelovati ameriške lešnike, ali tako zvane pinace," nam je razkladal p. šircej.

"Pa menda ja ne?" sem se močno začudil, ki pinace grozno obrajtam že odkar sem v Ameri-ki. "Pa se mu je obneslo?" bi jaz rad vedel.

"Se ni! Hotel je namreč po-sebno iznajdbo, ki bi prekosila vse druge take nasade. Hotel je namreč, da bi rastle pinace že kar v škričljah na grmčiju in da bi bili že kar osoljeni, ko bi bili zre-

ZIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV FRANCOSKIH VOJAKOV

JANEZ CIGLER

Korak poklene pred podobno križanega Jezusa, pravi kratko molitvico, vzame seboj, kar mu je treba, in odide z gospo do bolnika. Ko pride v hišo, poda mu bolnik vesele roko in pravi: "Bog vas sprimi! Zelo me veseli in hvaležen sem vam, da ste prišli k meni, da mi boste pomagali pripravljati se na dolgo pot v večnost, zakaj pri koncu je moje življenje."

Ves dan je bil korar pri bolniku, kateri je opravil veliko spoved. Drugi dan so ga obhajali in prevideli z vsemi svetimi zakramenti, bolnikom potrebnimi. Bolnik je bil zdaj pokojen in ves udan v božjo voljo; lepo se pripravljala za smrt, nanaglomala mu slabeje prihaja.

Proti večeru je bolniku malo odleglo. Andrej sam sedi pri njegovi postelji in bolnik reče s slabim glasom: "Andrej, kaj ne, da sem prav storil, ker sem te slusal in poslal po izpovednika? Kako lahko mi je zdaj pri srcu, in nič se zdaj tako zelo ne bojim umreti kot prej."

Andrej pomolči, potem pa reče: "Gospod, še nekaj bi vam jaz rad povedal, ko bi me hoteli ubogati."

"Kaj takega?"

INCOME TAX

Z veseljem naznanjamo našim številnim klijentom, da smo letos zopet pripravili denarji nam najbolj potrebni pri izpolnitvi njih dohodninskih davkov za leto 1946.

V korist bo trgovcu ali posestniku, če pride v naš urad tekoma januarja ali februarja.

Naša izkušnja mnogih let na St. Clair Ave. jim bo na razpolago.

Za dobro in zanesljivo posredstvo v dohodninskem davku se zglasite pri Mr. Marian Mihaljeviču.

Uradne ure med tednom: od 9 zj. do 7 zvečer; ob sobotah; od 9 zj. do 6 zvečer.

Mihaljevich Bros. Co.
6124 ST. CLAIR AVE.
Tel. HE 6152

SEDMAX Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.
KE 6580

GEORGE PANCHUR in SINOVI

TRGOVINA Z RAZNOVRSTNIMI
BARVAMI IN STENSKIM
PAPIROM
Papiramo in dekoriramo
16603 Waterloo Rd.
KE 2146

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test on our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

Obdelovanje z 1. stranjo
Urednik tega lista je bil znani slovenski pesnik Valentin Vodnik. Ta je bil po poklicu frančiškan. Toda znani cesar Jožef II. je razgalil mnoge samostane, med drugimi tudi Vodnikovega. Tako je prišel pesnik za župnika na novo malo župnijo na Kopriškem nad Bohinjsko dolino. Od tam so ga leta 1797 spravili v Ljubljano in je prevzel uredništvo imenovanega lista.

"Ljubljanske novice" se niso mogle obdržati. Bilo je še premalo zanimanja za časopise. Vendar je ta list velikega pomena za razvoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Ljudje so se začeli zanimati za branje. List jih je pritegnil h kulturnemu življenju drugih narodov. Seznanili jih je tudi z drugimi Slovani.

S tem listom so se Slovenci uvrstili zgradbo med narode, ki so radi brali. Tako so na primer Hrvatje dobili prvi stalni list še leta 38 let kasneje kot so začele izhajati Vodnikove "Ljubljanske novice". Morda bo koga tudi to interesiralo, da je ohranjenih v Ljubljanski vseučilišni knjižnici 12 izvodov tega časopisa.

NATECAJ ZA DRŽAVNO HIMNO. — Pisali smo, da je bila odobrena nova jugoslovanska himna, pesem, ki pred vsem opeljuje partizanstvo. Torej pesem danes vladajoče kaste. Sedaj so razpisali natečaj za najboljšo glasbeno te himne. Nagrade so 60.000 dinarjev, 25.000 din. in 15.000 dinarjev. Prva nagrada na glasbenih postane državna himna.

RAZPISANE SO TUDI NOVE NAGRADE za najboljša književna in umetniška dela. Ta dela morajo biti seveda pisana in narejena v duhu "novega" časa. Kot je moralo biti pod Hitlerjem vse usmerjeno za propagando nemškega nacizma, tako mora biti v Jugoslaviji vse usmerjeno v počastitev komunizmu. Vse, prav vse, tudi umetnost se mora prilagoditi miselnosti novih gospodarjev. To je potem imenuje svoboda umetnosti.

ZALOŽBE V SLOVENIJI. — Ker govorimo o knjigah, naj povem, da so sedaj tudi vse založbe in knjigarne v vladnih rokah. Tako je zagotovljeno, da ne more iziti nobena stvar, ki ne bi bila 100% vseh komunistom. Največ knjig sedaj založijo takoimenovana Državna založba Slovenije. Za njo sta Slovenski knjižni zavod in Canlova založba. Vse te so izšle iz starih založb in knjigarn, ki so se jih komunisti polastili in po svoje prekrstili. Od starih založb sta še ostali s svojim imenom Slovenska Matica in Mohorjeva družba. Obe sta popolnoma pod kontrolo komunistov. V Trstu so začeli partizani z založbo po imenu Gregorčičeva založba. Nekaj knjig izdajata tudi Znanstveni inštitut in Planinsko društvo. Samozaložb v starem pomenu bomo videli še malo. Nad vsem duševnim delom visi Damoklejev meč komunističnega režima.

LJUDSKA UNIVERZA v Ljubljani se imenujejo predavanja, ki so jih začeli za širše kroge, ki se hočejo seznaniti z različnimi znanstvenimi vprašanji. Predavajo javni delavci in znanstveniki. Tudi o teh predavanjih piše "Ljud. pr." 25. dec. da bodo predvsem razkrivala "Sovjetsko zvezo."

Hubbardske novice

Madison, O. — Po daljšem molku sem se zopet namenil napisati nekaj novic v naše ljubljensko hubbardsko glasilo Ameriško Domovino. V to so me napotili bralci in bralke v teh krajih, da sem se malo približal. Kajti v svojem življenju nisem preživel tako udobno in nobene zime kot ravno to; ne drv, ne premoega nisem premaknil in ne pepela odnašal, ker imamo vse avtomatično gretje. Zato sem se menda tudi polenil in vse tako izgleda, da se mi še umrjet ne bo zdelo vredno in tudi izgleda, da mi ne bo treba še tako kmalu. Stric je umrl, ko je bil star 93 let, oče in mati mi pa tudi še živita. Menda že tako pride in ker sem bolj len narave, morda bo šlo.

Oni dan sem se bil ustavljal v lepi Strojnovi gostilni, pa me je Tone kar lepo po domače pobral, kaj neki je z mano, da se več ne oglašim v Ameriški Domovini. Naševal sem mu razne vzroke, na katere pa se Tone ni oziral in je rekel, da to ne bo držalo, ker če imam čas vsak dan po par ur se sprehajati po naši lepi cesti, da bi tudi lahko napisal kaj novic iz teh lepih krajev. Zato pa sem se nameril, da napišem par vrstic.

In ker že pišem o Strojnovih, naj povem naprej, da je Tone svoje nove gostilniške prostore opremil z vsemi najmodernejšimi napravami, vse je na elektriko in ko se človek malo navadi njegove pijače, postane kar nekam električen. Lepi električni napisi na poslopju se bliskovito premikajo in so tako vabljivi, da človeka kar notri potegnejo. To je res krasi za naše naselbine. Gotovo bo veliko ljudi firbenih, ko bodo brali te vrstice tam v Clevelandu in drugod in bodo v lepem pomladanskem dnevu prišli pogledat.

Mr. Steve Svergo iz Clevelanda katerega starši vodijo s John Medovicem gostilno tu v Madisonu, so kupili v Madison-on-the-Lake 21 lotov in tri akre zemlje na Hubbard Rd., kjer bodo, kakor hitro bo mogoče dobiti potrebni material, zidali hiše. Lep napredek bo to za naše kraje.

Pri prijateljih Smucovih so si preuredili hišo zunaj in znotraj, da izgleda vse bolj po mestno in je kar nekam "prefajna" za kmetih.

Mahov sin Fritz si je kupil hišo dol pri jezuru in se je že vanjo vselil.

Mr. in Mrs. L. Gustinčič iz Lock Rd., sta se pa z bala hudih zametov tukaj v Ohio in sta jo še pravočasno odrinila v toplo in lepo Florido, odkoder pošiljata tople pozdrave vsem tukajšnjim prijateljem. Saj pravim, pod kako srečno zvezdo so se rodili nekateri ljudje, da si celo podnebje lahko spreminjajo. — Jaz sem pa kot muha, ki v močnik pade, nikamor si ne morem pomagati in še po smrti me bo-

komaj od 2 do 3 dolarje na dan in srečni so se šteli, kateri so vsaj toliko zaslužili.

Ker tam ni bilo dela za nas, smo se pa naselili po drugih kempah in bližnjih mestih, kakor je pač kateri vedel in znal, da si je dobil delo. Jaz in še dva moja prijatelja, Franc in Jožef Arh, smo šli pa na Fleming, kjer sta bila dva premo-govora in sicer št. 3 in št. 7, ki sta obratovala. Dobili smo delo v št. 7. A tu ni bilo dosti kruha, niti toliko nismo zaslužili, da bi bilo za hrano in stanovanje, čeprav je bilo vse poceni. Posebno hudo je bilo še za nas, ki smo bili ravnokar prišli iz stare domovine. Prostor za delo je bil jako slab, ker je bilo precej vode v rovu. Kuhali smo si sami, pa še nismo mogli shajati. Z vsem skupaj nas je stalo, za hrano in stanovanje 4 moških \$24.60. Tako je prišlo na vsakega \$6.15 in še za tisto nismo zaslužili, ker je bilo treba kompaniji plačati za smodnik in drugo orodje.

Kmalu nato pa smo se preselili par milj v stran v premo-govnik št. 15 in tam pa je bilo že malo bolje, ker je bilo več premoga. Delali smo tam nekako do pomladi in potem pa kakor je bilo že po navadi, da so premogovniki v poletnem času prenehali z delom in so le delno obratovali, tri ali štiri dni, ali pa še manj. Podal sem se v državo Washington v Seattle in od tam pa sem prišel nazaj na Black Diamond, kjer sem ostal do leta 1908. V Seattle sem se bil tudi oženil z mojo sedaj pokojno Jožefino. Komaj dva dni nato to pa je kompanija zaprla. Nekaj časa sem tam čakal, a ker se le ni hotelo obrniti na bolje, sva se podala s ženo v Johnston, Ill., kjer je pa nastal kmalu štrajk in tako je bilo zopet treba čakati. Prišlo se je z delom. Težko delo sem imel, malo zaslužil, a bilo je vsaj za življenje samo prihraniti pa ni bilo mogoče. Leta 1910 pa sva se preselila na Virden, Ill. Leta 1912 pa sva se podala v staro domovino in po štirih mesecih pa zopet nazaj v to našo novo domovino. Takrat sva se naselila v Pennsylvaniji. Tudi tukaj mi ni ugajalo in tako sva šla zopet v Virden, Ill. Od tu pa leta 1927 v Milwaukee, Wis., kjer mi je umrla moja žena po štirimesečni mučni bolezni. Sedaj pa sem v Fontana, Calif.

Tukaj imam brate in in sem jih že let enkrat obiskat. Saj imam tudi brate v Milwaukee in otroke, a za en čas bom ostal tukaj in če mi Bog da zdravje, pa jo bom zopet mahnil nazaj v Milwaukee. Kajti malo me pritiska že starost in pa že stara nadeha in tako se je zbralo vse skupaj, da nisem več za nobeno delo.

Tako sem vam malo popisal tudi jaz svoje življenje, ker večkrat čitam v listu, kako se ljudje oglašajo, ki se vozijo iz ene države v drugo in se do kraja imajo in vsak rad pove, kaj je videl novega v tem ali onem kraju. Jaz tistega ne bom omenjal, kaj sem videl, ker bi vzelo preveč časa in preveč pisanja.

Včasih premišljam, kako so res ljudje srečni, ki imajo pravo zdravje in sredstva, da se lahko vozijo sem in tja. Vsega če BO 2527.

(41)

imajo dovolj ali pa morda še preveč, pa kaj oni marajo za to, samo da imajo nebesa že tukaj na zemlji. Takih dosti 4 družine na 72. cesti. Parna ne briga molitev in vera, ker si gorkota, fire place v vsakem domišljajo, da imajo tudi brez stanovanju. Vprašajte na 1315 nje vesga dovolj. In to je resnica posebnost pri onih, ki imajo preveč denarja. Potem se po njih ravna pa še delavci in tudi ti mislijo, da jim ni treba molitve ali ob nedeljah hoditi v cerkev. No, tako pa raste brezverstvo in komunizem. Bog nam je dal 10. božjih zapovedi in obenem pa prosto voljo, češ, živi kot človek ali pa kot

Frank Leskovic.

Iz sončne Californije

Fontana, Calif. — Priloženo pošiljam deset dolarjev in si-der 7 dolarjev za obnovo tega lista in 3 dolarjev pa za sklad beguncev v staro domovino. Ko sem bil več let naročnik Amerikanskega Slovenca in ko je isti prenehal izhajati, se mi je prav tako zdelo, kot da mi je eden izmed sorodnikov umrl. Sedaj sem že malo pozabil, a še ne popolnoma in reči moram, da se mi tudi Ameriška Domovina zelo dopade in jo rad čitam, posebno novice ako so iz kakih bolj oddaljenih krajev, kakor sem bil vajen takih poročil v Amerikanskem Slovincu.

Kot mnogo drugih, sem tudi jaz že dve tretjini svojega življenja tukaj, v tej naši novi domovini in sicer od 26. majnika 1902. Spominjam se še ko nas je več rojakov skupaj prišlo takrat v Frontenak, Kansas. A žalibog takrat se tam ni dobilo dela in tudi ni bilo vredno povpraševati zanj, ker se stari delavci niso imeli dela, kajti več kot polovico premogovnikov je bilo zaprtih in če je pa kateri obratoval, pa je to samo po dva tli tri dni na teden. Delavci so zaslužili

komaj od 2 do 3 dolarje na dan in srečni so se šteli, kateri so vsaj toliko zaslužili.

Ker tam ni bilo dela za nas, smo se pa naselili po drugih kempah in bližnjih mestih, kakor je pač kateri vedel in znal, da si je dobil delo. Jaz in še dva moja prijatelja, Franc in Jožef Arh, smo šli pa na Fleming, kjer sta bila dva premo-govora in sicer št. 3 in št. 7, ki sta obratovala. Dobili smo delo v št. 7. A tu ni bilo dosti kruha, niti toliko nismo zaslužili, da bi bilo za hrano in stanovanje, čeprav je bilo vse poceni. Posebno hudo je bilo še za nas, ki smo bili ravnokar prišli iz stare domovine. Prostor za delo je bil jako slab, ker je bilo precej vode v rovu. Kuhali smo si sami, pa še nismo mogli shajati. Z vsem skupaj nas je stalo, za hrano in stanovanje 4 moških \$24.60. Tako je prišlo na vsakega \$6.15 in še za tisto nismo zaslužili, ker je bilo treba kompaniji plačati za smodnik in drugo orodje.

Kmalu nato pa smo se preselili par milj v stran v premo-govnik št. 15 in tam pa je bilo že malo bolje, ker je bilo več premoga. Delali smo tam nekako do pomladi in potem pa kakor je bilo že po navadi, da so premogovniki v poletnem času prenehali z delom in so le delno obratovali, tri ali štiri dni, ali pa še manj. Podal sem se v državo Washington v Seattle in od tam pa sem prišel nazaj na Black Diamond, kjer sem ostal do leta 1908. V Seattle sem se bil tudi oženil z mojo sedaj pokojno Jožefino. Komaj dva dni nato to pa je kompanija zaprla. Nekaj časa sem tam čakal, a ker se le ni hotelo obrniti na bolje, sva se podala s ženo v Johnston, Ill., kjer je pa nastal kmalu štrajk in tako je bilo zopet treba čakati. Prišlo se je z delom. Težko delo sem imel, malo zaslužil, a bilo je vsaj za življenje samo prihraniti pa ni bilo mogoče. Leta 1910 pa sva se preselila na Virden, Ill. Leta 1912 pa sva se podala v staro domovino in po štirih mesecih pa zopet nazaj v to našo novo domovino. Takrat sva se naselila v Pennsylvaniji. Tudi tukaj mi ni ugajalo in tako sva šla zopet v Virden, Ill. Od tu pa leta 1927 v Milwaukee, Wis., kjer mi je umrla moja žena po štirimesečni mučni bolezni. Sedaj pa sem v Fontana, Calif.

Tukaj imam brate in in sem jih že let enkrat obiskat. Saj imam tudi brate v Milwaukee in otroke, a za en čas bom ostal tukaj in če mi Bog da zdravje, pa jo bom zopet mahnil nazaj v Milwaukee. Kajti malo me pritiska že starost in pa že stara nadeha in tako se je zbralo vse skupaj, da nisem več za nobeno delo.

Tako sem vam malo popisal tudi jaz svoje življenje, ker večkrat čitam v listu, kako se ljudje oglašajo, ki se vozijo iz ene države v drugo in se do kraja imajo in vsak rad pove, kaj je videl novega v tem ali onem kraju. Jaz tistega ne bom omenjal, kaj sem videl, ker bi vzelo preveč časa in preveč pisanja.

Včasih premišljam, kako so res ljudje srečni, ki imajo pravo zdravje in sredstva, da se lahko vozijo sem in tja. Vsega če BO 2527.

(41)

imajo dovolj ali pa morda še preveč, pa kaj oni marajo za to, samo da imajo nebesa že tukaj na zemlji. Takih dosti 4 družine na 72. cesti. Parna ne briga molitev in vera, ker si gorkota, fire place v vsakem domišljajo, da imajo tudi brez stanovanju. Vprašajte na 1315 nje vesga dovolj. In to je resnica posebnost pri onih, ki imajo preveč denarja. Potem se po njih ravna pa še delavci in tudi ti mislijo, da jim ni treba molitve ali ob nedeljah hoditi v cerkev. No, tako pa raste brezverstvo in komunizem. Bog nam je dal 10. božjih zapovedi in obenem pa prosto voljo, češ, živi kot človek ali pa kot

Frank Leskovic.

Iz sončne Californije

Fontana, Calif. — Priloženo pošiljam deset dolarjev in si-der 7 dolarjev za obnovo tega lista in 3 dolarjev pa za sklad beguncev v staro domovino. Ko sem bil več let naročnik Amerikanskega Slovenca in ko je isti prenehal izhajati, se mi je prav tako zdelo, kot da mi je eden izmed sorodnikov umrl. Sedaj sem že malo pozabil, a še ne popolnoma in reči moram, da se mi tudi Ameriška Domovina zelo dopade in jo rad čitam, posebno novice ako so iz kakih bolj oddaljenih krajev, kakor sem bil vajen takih poročil v Amerikanskem Slovincu.

Kot mnogo drugih, sem tudi jaz že dve tretjini svojega življenja tukaj, v tej naši novi domovini in sicer od 26. majnika 1902. Spominjam se še ko nas je več rojakov skupaj prišlo takrat v Frontenak, Kansas. A žalibog takrat se tam ni dobilo dela in tudi ni bilo vredno povpraševati zanj, ker se stari delavci niso imeli dela, kajti več kot polovico premogovnikov je bilo zaprtih in če je pa kateri obratoval, pa je to samo po dva tli tri dni na teden. Delavci so zaslužili

komaj od 2 do 3 dolarje na dan in srečni so se šteli, kateri so vsaj toliko zaslužili. Res je videti, da danes več ljudi živi bolj po živisku kot po človeško. Nekateri pa so še slabši kot živina in jako malo je pravih kristijanov. Naša vera nas uči, da delamo za vsakdanje življenje, a pri tem pa ne smemo pozabiti tudi na večno življenje. Seveda, če smo pa kot živina, potem pa je kar dobro, tako kot je. Pozdravljeni,

John Videgar.

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se prijavijo.

Dobra plača
Hrana in uniforme zastoj

Zglasite se v
The Ohio Bell Telephone Company

soba 901
700 Prospect Ave.
MALI OGLASI

Soba se odda
Odda se lepo opremljena soba kakemu vdovcu. Naj vpraša na 733 E. 93. St.

Dvorana za bankete
Se oddaja za očetni in ples.
K. P. Hall
1624 E. 55. St.

Furnezi
Novi furnesi za premog, olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje 65 premenjamo stare na olje Thermostat

Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0467
Govorimo slovensko

Harmonika naprodaj
Naprodaj je slovenska harmonika Mervarjevega izdelka, je kot nova. Cena je \$135. Vprašajte na 1440 E. 93. St. —(40)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša, 4 sobe zgoraj, 7 spodaj, parna gorkota, 3 garaže, nahaja se na 1003 E. 71. St. Za podrobnosti pokličite EN 8755. —(40)

Steel Venetian Blinds
Cloth Window Shades
Drapery Materials
JOS. M. LOZAR
EN 0448 — KE 8417

\$25 nagrade damo!
Družina 4 oseb potrebuje stanovanje 4 ali 5 sob. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče BO 2527. —(41)

Za 4 družine
Naprodaj je zidana hiša za 4 družine na 72. cesti. Parna ne briga molitev in vera, ker si gorkota, fire place v vsakem domišljajo, da imajo tudi brez stanovanju. Vprašajte na 1315 nje vesga dovolj. In to je resnica posebnost pri onih, ki imajo preveč denarja. Potem se po njih ravna pa še delavci in tudi ti mislijo, da jim ni treba molitve ali ob nedeljah hoditi v cerkev. No, tako pa raste brezverstvo in komunizem. Bog nam je dal 10. božjih zapovedi in obenem pa prosto voljo, češ, živi kot človek ali pa kot

Kadar potrebujete zavarovalnino
proti ognju, viharju, na avtomobile, štice itd. se lahko in ugodno obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

Zupani zbornice. — V Washingtonu so imeli svojo letno konferenco zupani iz različnih ameriških mest. Na sliki so od leve na desno: zupan Edward J. Jeffries iz Detroita; David J. Lawrence iz Pittsburgha; Pa in Edward J. Kelly iz Chicago. Mr. Kelly je predsednik konferenca.

LETO STRAHOTE 1793

VICTOR HUGO

Ako je napadalec s planote zavzel grad na mostu, kar pravzaprav tudi ni bilo povsem lahko, je vdrl v pritlični prostor nad mostom; če je hotel zdaj priti v stolp skozi železna vrata, ki so bila v debelem zidu, je moral skozi polzaste stopnice, ki so skozi ogromni stolpni zid vodile v biblioteko, ki je bila s svojim zadnjim koncem vzdignjena na stolp. Od tu je potem mogel v stolp, če je forsiral omenjena železna vrata. Bila so pa ta vrata še zamaskirana po steni, ki je tvorila do stolpa nekako predsobo. Napram gozdu ni bilo v stolp sploh nobene vhoda, oziroma izhoda.

Biblioteka sama je bila lepa pravokotna dvorana po vsej dolžini in širini mosta s šestimi visokimi okni, na vsaki strani po tri, ter s steklenimi omarami v lepi mizarski izdelavi sedemnajstega stoletja, ki so segale do stropa. Med okni so bili kipi na železnih podstavkih. Tu so bile marsikatered redke knjige, med njimi ena, "Evangelij sv. Bartolomeja z razpravo krščanskega filozofa Pantoenusa, v kateri se preiskuje, ali je ta evangelij smatrat za apokrif in ali sta svetli Bartolomej in Natanael ena ista oseba." Ta knjiga je bila edinstvena in je ležala na pultu sredi bibliotek. Nad njo je bil istotako veliko podstrešje, polno slame, razsvetljeno po četih podstrešnih oknih.

Republikanci oblegajo Tourgue-o

Nastopil je avgust in čez Francijo je zašumel heroično divji vihar. Dve prikazni sta se pojavili na obzorju: Marat z nožem v prsih in Karlota Corday, obglavljena. Bil je v resnici grozoten čas.

V Vandeji so se vstali, potem ko so izgubili bitko na prostem polju, umaknili zopet v goščavo. Vojska se je izspremenila v neskončne praske v vsakem kotičku. Končni poraz tako zvane velike katoliške kraljske armade je bil pač zapečaten. Dekret konventa je odposlal v Bretonijo moguško armado, pri Ancenisu je padlo osemstisoč Vandejcev. Republika jih je zagnala iz Nan-

tesa, Montaigua, Thouarsa, Saumur. Morali so izprazniti Parthenay, Clisson in Chatillon. Pretrpeli so poraze pri Saint-Hilaire, Pornieu, Fontenay, Doneu, Luconu, Rochesur-Yonu. Toda ogrožali so La Rochelle in v guerneseyskem zalivu je bilo pripravljeno angleško brodovje pod admiralom Craigom, ki je le čakal na znamenje marquisa Lantenaca, da izkrci nekaj angleških polkov pod poveljstvom bivših francoskih rojalističnih oficirjev. To bi bilo lahko zopet pripomoglo Vandeji do zmage. Pitt je bil sploh političen zločinec.

On je nasprotnikovo deželo zabodel z bodalom v hrbet. Pod njim je Anglija ko stara Kartago špionirala, lagala, goljufala in izdajala. Od umora do ponarejanja tujih banknot mu je bilo vsako sredstvo prav in v svojem sovraštvu do Francije se ni ustavil pred najpodlejšimi malenkostmi. Tako je dal pokupiti ves loj, ki je takrat stal pet frankov funta. Pri nekem Angležu so v Lillu našli pismo Prigenta, Pittovega agenta v Vandeji, kjer je bilo rečeno dobesedno: "Prosim Vas ne štedite z denarjem. Pri aranžiranju atentatov na osebe pa bodite zelo previdni; najboljši so za to ženske. Pošljite šestdeset tisoč lir šterlin v Rouen, petdeset tisoč v Caen." To pismo je prebral 1. avgusta Barere v konventu. Republičani v Metz u in oni z juga so zahtevali, naj se jih pošlje proti vstašem. Konvent je odredil formacijo štirindvajset pionijskih kompanij, da zažgejo vse ograde v deželi. V tej vojski je požar ugasnil na enem mestu, da na drugem vnovič vzplaniti. Nobenega pardona! Nobenih ujetnikov! Tako se je glasilo geslo obeh strank. Oblak groze je zatemnil vso deželo.

Tega meseca avgusta so republikanci oblegali Tourgue-o. Nekega večera, ko so vzhajale na vedromirnem nebu zvezde in se v gozdu ni premikal več noben list, je skozi tišino spuščajoče se noči z vrha stolpa zadonela trobenta. Takoj se je odzvala druga v nizini. Tu je bilo taborišče, v katerem so tu pa tam vzplamtevali med šoto-

ri ognji. Oblegalec je bilo veliko. Trobenta s stolpa je zadonela vdrugič in s taborišča se je zopet odzval trobentač. To je bilo vprašanje in odgovor. Stolp je vprašal: "Ali se more z vami govoriti?" In trobentač taborišča je odgovoril: "Izvolite, gospodje rojalisti."

Ko je umolknilo drugo znamenje, je začel nekdo z vrha stolpa govoriti. Bil je to oboženi kmet. Republikanski vojščaki so slišali naslednje: "Poslušajte možje, jaz sem Gouge-le-Bruant, ki mi pravijo 'Smrt plavih', ker sem že cel regiment vaših spravil na drugi svet; tudi mi pravijo Imanus, 'Strahoviti' ker bom ubil še več, nego sem vas že. Pri naskoku na Granville mi je udarec sablje odnesel prst s puškega petelina, v Lavalu ste giljotinirali mojega očeta, mater in sestro, ki je bila osemnajst let stara. Povem to samo, da veste, s kom govorite."

Govorim v imenu gospoda marquisa de Lantenac, vikonta de Fontenay, kneza Bretonije, gospoda sedmih gozdov in mojega gospoda.

Vedite, da je gospod marquis, ki ga zdaj oblegate, preiden se je zaprl v ta stolp, poveril vodstvo vojne svojim šestim kapitanom: Delieru, Tretonu, Jacquetu, ki mu pravijo Taillefer, Gaulieru, Lecomtu in gospodu Rochambeau. Torej vam ni nič pomagano, čeprav bi gospod marquis padel. Božja in kraljeva Vandeja ne pade. Gospod marquis je tu za mano. Poslušajte torej in bodite tihi!

Vojska, ki jo bojujete zoper nas, je krivična. Mi smo tu na svoji zemlji. Mi vam ničesar nismo hoteli, vi ste nas napadli. Mi ne rabimo vaše republike; namesto da nas pustite na miru, ste poslali nad nas svoje rablje. Mi se samo branimo pošteno, kakor je božja volja, da se vsak napadeni brani. Prišli ste, da nas odtrgate od našega doma in polja in od naših družin; zažgali ste naše hiše in pridelke, žene in otroke ste prisilili, da so morali zbežati v gozd. Zdaj nas v tem stolpu oblegate. Od povsod ste dobili okrepljenja in vas je štirideset petsto, nas pa je samo devetnajst. Živil in municije imamo zadosti.

Posrečilo se vam je položiti mino in raztrgati naš zid. Zdaj se pripravljate na naskok skozi prestrelino. Mi pa vam hočemo nekaj reči — to je, najprej gospod marquis, knez Bre-

tonije in posvetni prior opatijske Svete Marije lantenška, v kateri se vsak dan bere sveta masa, ki jo je ustanovila kraljica Ivana — potem ostali branitelji stolpa, gospod abbe Turmeau, ki se v vojni piše Grandfrancoeur, dalje moj kamerat Guinoiseau, kapitan campvertski, moj kamerat Chante-en-Hiver, kapitan campdelavoin-ski, moj kamerat La Museete

in končno jaz, kmet iz sela Dason. Poslušajte! Mi imamo tri talce, tri otroke. Te otroke je eden vaših bataljonov posinovil, oni so vaši. Mi vam te otroke vernemo, če hočete. Pod enim pogojem! Morate nas pustiti, da svobodno odidemo. Če to odbijete, nas morate naskočiti ali s strani gozda

Brivec Albert Patricca in njegova družina so bili nasilno izseljeni iz njih doma in brivce v Pittsburgh, Pa. Albert je postavil svoj brivski stol na pločnik in tam dalje vršil svojo obrt, kot nam kaže gornja slika.

Joe DiMaggio, Yankee baseball igravec, se nahaja v Beth David bolnišnici v New Yorku, kjer se je moral podvreči operaciji na nogi in sicer na levi peti. Pravi, da za enkrat še nič ne boli.

SHAMED

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

skozi razstrelino ali s planote čez most. Gradič na mostu ima tri nadstropja, oziramo dva s pritličjem. V pritličju sem jaz, 'Strahoviti', ki zdaj govorim z vami, spravil šest sodov smole in sto zvežnjev suhega vresja. V vrhnjem nadstropju je slama, v biblioteki v srednjem nadstropju pa so knjige in papirji. Železna vrata, ki vežejo most s stolpom, so zaklenjena,

ključ ima gospod marquis v svojem žepu. Pod vrata sem izvrtal luknjo in skozi to luknjo teče nažveplana vrv-žigal-ka, ki sega do sodov smole; drugi konec imam jaz v rokah v stolpu. Zažgal jo bom, kadar bo prišel čas za to.

(Dalje prihodnjič)

Pomagaite Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

IZVRSTEN POKLIC

VAS čaka v armadi

TU JE služba, ki vam nudi to česar si želite:

NOVO, VISOKO PLAČO — večji del iste čisto prihranek, ker je za vašo hrano, obleko, stanovanje in zdravstveno oskrbo poskrbljeno.

ZDRAVO DELO, pod ugodnimi razmerami, s dvakrat tolikim počitniškim časom, kakor bi ga bili deležni v civilni službi.

RESNIČNA ZAŠČITA, z izredno liberalnimi pokojninskimi načrti — polovico plače za življenje po 20

letih službovanja, za 30 let službovanja pa do tridesetinske plače po upokojenju.

Ako ste telesno sposobni, mentalno čvrsti mlad mož od 18 do 34 let starosti (z dovoljenjem staršev 17 let) dobite si polne podatke takoj pri vašem najbližjem U. S. Army Recruiting Station.

ROOM 109
OLD POST OFFICE BUILDING
CLEVELAND, OHIO

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: Uprava lista "NOVI SVET" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega
ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Ne čakajte, kadar imate

čut, da se vas prijemlje starost, če težko kontrolirate vodo, če vas peče v mehurju, če imate bolečine v hrbtu. Morda imate vnete žile. Vse to so nevarna znamenja. Pojdite k zdravniku, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v teh boleznih. Govorim slovensko.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC

423 CITIZENS BLDG., 259 EUCLID AVE.
TELEFON Main 6016

Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAK
HE 2736. 1146 E. 61st St.